Principala direcție rezultată din recentele plenare ale consiliilor sportive județene

O ÎNALTĂ „PRODUCTIVITATE A MUNCII" ÎN SPORT PENTRU CREȘTEREA CONTINUĂ A PERFORMANȚELOR DE NIVEL INTERNAȚIONAL

Se poate vorbi în sport de productivitatea muncii? Desigur. Mai ales acolo unde efortul depus în lungul proces de pregătire se măsoară prin performanță (sau contra-performanță!). Și cum una din sarcinile prioritare ale societății românești actuale este CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII — ca verigă esențială a atingerii noii calități a muncii și a vieții — și în sportul de performanță se află la ordinea zilei — **după cum a rezultat din lucrările recentelor plenare ale consiliilor județene pentru educație fizică și sport** — mai buna organizare a muncii și a fluxului pregătirii, pentru aplicarea metodelor moderne de antrenament. Astfel încît „PRODUSUL" FINIT AL MUNCII CALIFICATE, PERFORMANȚA, SĂ FIE COMPETITIVĂ PE PLAN INTERNAȚIONAL. Toți cei implicați în performanță — sportivi, antrenori, cercetători, medici, psihologi, gospodari ai arenelor etc. — trebuie să fie în pas cu cerințele marii performanțe, ceea ce presupune un cît mai înalt nivel de cunoștințe de specialitate, o „tehnologie" de înaltă tehnicitate specifică fiecărei discipline sportive, ordine și disciplină. Numai astfel nivelul tehnic și calitativ al producției în sport, al performanței, va fi ridicat, numai astfel productivitatea muncii din acest domeniu va fi la nivelul cerut de marile investiții materiale și morale făcute în sport de statul nostru.

Pentru întreaga mișcare sportivă, ridicarea nivelului general al sportului de performanță, promovarea și afirmarea pe scară tot mai largă a noi și noi talente din rîndurile tinerilor, capabile să cucerească noi poziții în ierarhia sportului mondial, constituie o sarcină principală a etapei actuale. În îndeplinirea acesteia, o mare responsabilitate revine consiliilor județene pentru educație fizică și sport, organelor locale cu atribuții, cluburilor sportive, pentru ca **unitățile specializate pentru sportul de performanță să devină adevărate uzine de pregătire a sportivilor, începînd cu copiii și pînă la seniori**, pînă la cei chemați să reprezinte culorile țării la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și europene, la celelalte mari competiții internaționale. Și, așa cum a reieșit din lucrările plenarelor C.J.E.F.S., desfășurate în acest prim trimestru al anului — lucrări la care s-au dezbătut, în spirit partinic, perspectivele, dar și realitatea cotidiană a sportului nostru și la care au fost prezenți cei investiți cu responsabilități în conducerea mișcării sportive, precum și factori de răspundere din organele județene de partid și de stat — PROBLEMA EFICIENȚEI **s-a pus cu acuitate.**

Prin această prismă, a raportării rezultatelor obținute în sportul de performanță la sarcinile majore reieșite din orientările și indicațiile cuprinse în Mesajul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, din prevederile documentelor adoptate la Conferința pe țară a mișcării sportive, am alcătuit acest sumar problematic al unor județe, la începutul ultimului an preolimpic, cu dorința de a contribui la impulsionarea marii performanțe românești in perspectiva tot mai apropiată a Jocurilor Olimpice din 1934.

Paul SLAVESCU

SCHIUL BRAȘOVEAN, AFLAT ÎN „DERAPAJ", ARE CAPACITATEA DE A INTRA PE... PÎRTIA AFIRMĂRII INTERNAȚIONALE!

● Popicele și judo-ul, încă înaintea sporturilor de iarnă! ● Titlul de campion național, premisa unei înalte reprezentări internaționale ● Între „Universiada albă" și J.O. de la Sarajevo

Fără îndoială, mișcarea sportivă din județul Brașov are multe și justificate motive de mîndrie, printre acestea aflîndu-se contribuția sa la frumoasele performanțe realizate în ultimul an de reprezentanții României la campionatele mondiale de popice, la campionatele europene de judo, la campionatele balcanice, cele 85 de titluri de campioni republicani, numeroasele recorduri naționale, precum și includerea în loturile republicane a 214 sportivi, dintre care 53 în loturile olimpice. Progrese însemnate sînt consemnate și în domeniul sportului de masă, unde numărul participanților la întrecerile „Daciadei" a sporit simțitor, ca și cel al practicanților exercițiului fizic și turismului.

Ținînd, însă, seama de faptul că **Brașovul este un județ în care sporturile de iarnă au cea mai mare pondere, că pe cuprinsul lui se află numeroase amenajări sportive necesare practicării schiului, biatlonului, hocheiului și patinajului, multe dintre ele printre cele mai bine dotate din țară, este normal ca aceste discipline sportive să fie considerate prioritare și tratate ca atare de organele de resort.**

În darea de seamă prezentată cu prilejul Plenarei C.J.E.F.S. Brașov, s-a arătat că într-un clasament întocmit pe baza rezultatelor înregistrate anul trecut, sportivii județului se află pe locul I în ierarhia sporturilor de iarnă, ei cucerind majoritatea titlurilor de campioni naționali. Ceea ce este adevărat, dar la fel de adevărat este însă că în același domeniu **Brașovul a obținut pe planul afirmării internaționale a sportului nostru cu mult sub posibilitățile pe care le are** în ceea ce privește numărul cadrelor tehnice și baza materială existentă. Trebuie să ne ducem cu mult timp în urmă pentru a scoate la iveală perioada cînd la Balcaniade reprezentanții României se aflau, de regulă, în frunte la probele alpine și la cele de fond (să-i menționăm, printre alții, pe **Cornel Tăbăraș, Gheorghe Bălan, Kurt Gohn, Dan Cristea, Ilona Micloș, Magdalena Marotineanu-Bără, Stelian Drăguș, Dinu Petre, Elena Zangor-Tom, Marcela Bratu-Leampă** etc.). **Din păcate, rezultatele din ultimii ani la aceste întreceri au fost slabe, chiar îngrijorător de slabe.** Cît privește participarea la competițiile internaționale de mai mare amploare, ce să mai vorbim?

Lucrările Plenarei C.J.E.F.S. Brașov au relevat nu numai că activitatea la sporturile de iarnă nemulțumește, în general, ci și cauzele acestei stări de fapt, precum și măsurile ce trebuie luate pentru revirimentul acestor discipline. Astfel, munca de selecție și instruire nu s-a desfășurat la nivelul cerințelor actuale, antrenorii principalelor unități cu secții de schi (**Dinamo, A.S. Armata, Tractorul, Steagul roșu, C.S.Ș. Brașovia** etc.) au avut drept **unic** scop cucerirea de titluri de campioni naționali. Antrenorii s-au bazat prea mult pe experiența lor trecută și nu au încercat să fie „la zi" cu problemele tehnicii și metodologiei schiului modern. Desigur, au existat și dificultăți obiective ca, de exemplu, lipsa zăpezii în unele ierni, ori „sufocarea" activității de pregătire și competiționale a schiului de performanță de către afluența de turiști, în special la Poiana Brașov (principala bază a acestui sport), dar asemenea greutăți nu au făcut altceva decît să „completeze", în mod nefericit, pe cele arătate mai sus, precum și altele.

Ținînd seama că obiectivul major al sporturilor de iarnă îl constituie Jocurile Olimpice 1984, de la Sarajevo, unele măsuri au fost luate încă de anul trecut, sub impulsul și îndrumarea directă a conducerii C.N.E.F.S., iar cîteva obiective au și fost îndeplinite, ca, de pildă, îmbunătățirea organizării muncii cu juniorii, sporirea bazei de selecție prin răspîndirea centrelor de inițiere etc. Dar, mai sînt multe de făcut pentru ca acumulările cantitative să se transforme în saltul calitativ necesar, pentru ca DISPUTA DINTRE CELE MAI PUTERNICE UNITĂȚI SĂ NU SE LIMITEZE LA ÎNTRECEREA PENTRU CUCERIREA ÎNTÎIETĂȚII PE PLAN NAȚIONAL, CI SĂ FAVORIZEZE REALE ȘI PRESTIGIOASE PERFORMANȚE INTERNȚIONALE. **Întărirea disciplinei, mai buna organizare a secțiilor, ridicarea nivelului profesional al antrenorilor, mai mult curaj în promovarea elementelor de perspectivă, renunțarea la schiorii care nu mai au posibilități de progres, folosirea mai judicioasă a bazelor sportive, o exigentă activitate de control și îndrumare din partea C.J.E.F.S.** — iată doar cîteva din obiectivele care, odată îndeplinite, pot duce la revitalizarea sporturilor de iarnă — în special a schiului și biatlonului — în județul Brașov.

Talentele reale, candidați la performanțe internaționale nu lipsesc. Frumoasa afirmare a **Elenei Reit**, clasată recent pe locul 5 în proba de fond 5 km din cadrul Universiadei, este un exemplu care demonstrează potențialul real al schiului din țara noastră, precum și perspectivele de a depăși — prin muncă de calitate superioară — anonimatul în care acesta se zbate de multă vreme. Este clar, SCHIUL ROMÂNESC ARE RESURSE MULT MAI MARI!

Dumitru STĂNCULESCU

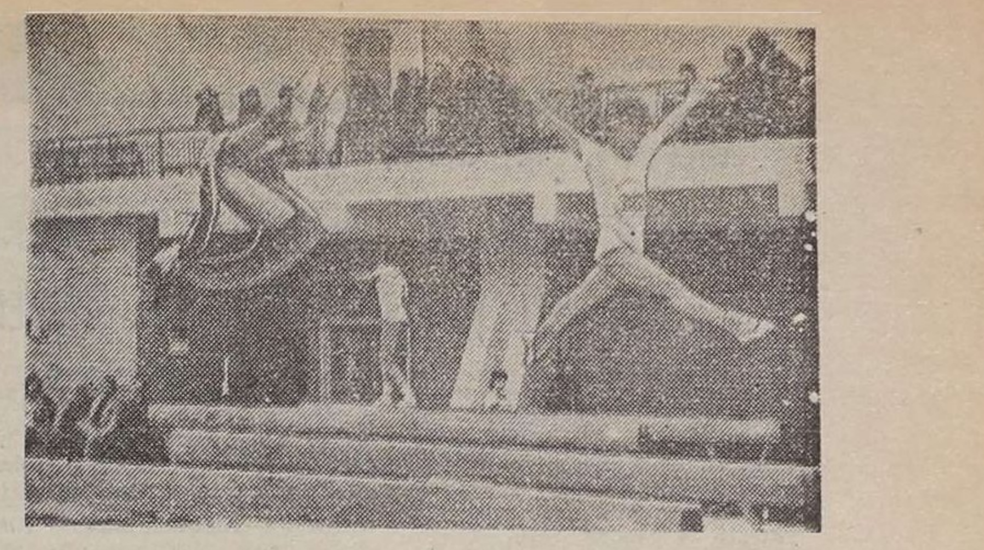

În noua și moderna sală de gimnastică din Deva, speranțele olimpice muncesc asiduu

CENTRUL OLIMPIC DE GIMNASTICĂ DIN DEVA ȘI CONTRIBUȚIA HUNEDORENILOR

● Lavinia Agache, Ecaterina Szabo și celelalte urmașe ale Nadiei ● Start lansat al înotului cu ani în urmă, bazin olimpic acoperit și doar două titluri la copii... ● Cînd profesorii de educație fizică uită de menirea lor

Una dintre sarcinile de orgoliu ale mișcării sportive hunedorene este, pentru viitor — după cum a reieșit din lucrările plenarei C.J.E.F.S. — de a suplini absența greu egalabilei Nadia Comăneci din arena gimnasticii mondiale. **Condițiile excelente asigurate de organele de partid și de stat locale care s-au conjugat fericit cu sprijinul salutar al C.N.E.F.S. și cu îndrumarea permanentă a federației de specialitate au creat premisele acestei împliniri.** În 1982, **Lavinia Agache** a ocupat locul II la individual compus, în prestigioasa „Cupă Mondială", iar **Ecaterina Szabo** a reușit să se impună categoric la Campionatele europene de junioare de la Istanbul. Ca urmare a muncii — deseori exemplare — a colectivului de cadre de specialitate de la C.S.S. Cetate în cadrul căruia funcționează, **centrul olimpic de gimnastică din Deva oferă majoritatea componentelor lotului care se pregătește pentru ca la Olimpiada de la Los Angeles, România să ocupe cît mai multe locuri pe podium.**

Rezultatele bune ale gimnastelor au constituit și argumentul pe baza căruia a fost înființat și sprijinit un nou centru, cu profil de atletism de astă-dată, mai precis de pregătire în semifondul feminin, secțiune aflată sub conducerea — de asemenea, competentă — a profesorului **Ortwin Schaible.** Cel mai valoros produs al muncii celor 6 profesori de specialitate este, așa cum a demonstrat sezonul 1982, **Margareta Koszeg**, prima învingătoare într-o probă (1 500 m) din cadrul concursului Prietenia. Aceste succese, măsurabile în medalii și locuri fruntașe la concursuri internaționale, și altele, **au adus județului Hunedoara locul 2 pe țară, după municipiul București, iar Clubului sportiv școlar Cetate, locul 3, după Dinamo și Steaua, în clasamentul similar al unităților sportive. Rita și Livia Gheorghiță**, ultima junioară, și **Dorina Damian**, de asemenea junioară, sînt componente de nădejde ale loturilor olimpice de sanie și, respectiv, tir cu arcul. **PROMOVÎND CU CURAJ TINERE ELEMENTE TALENTATE, HUNEDORENII ȘI-AU FĂURIT UN DRUM DISTINCT PRIN CONTRIBUȚIA ACTIVĂ LA SPORIREA POTENȚIALULUI OLIMPIC AL ȚĂRII.**

Există, însă, într-o oarecare măsură, **tendința ca mișcarea sportivă hunedoreană să pună unele dintre nerealizările sale la adăpostul SUCCESELOR CELOR DOUĂ CENTRE NAȚIONALE DE PREGĂTIRE, LA CARE CONTRIBUIE, ÎNTR-O MĂSURĂ MAI MARE SAU MAI MICĂ, ȘI ALTE JUDEȚE**; nu e un secret, de pildă, că multe dintre gimnastele fruntașe de la Deva au fost descoperite și aduse pînă la un nivel competitiv în alte centre ale gimnasticii românești, la Onești, la Sibiu sau la Arad, sau că, bunăoară, aici au fost concentrate cadre didactice de valoare din alte orașe ale țării. La capitolul neîmplinirilor figurează faptul că **o serie de discipline prioritare NU-ȘI ARGUMENTEAZĂ ACEST STATUT PRIN REZULTATE ȘI PRIN ELEMENTE DE VALOARE OFERITE LOTURILOR NAȚIONALE ȘI OLIMPICE.** Caiacul-canoea nu a produs nici un element care să depășească nivelul local; tenisul de cîmp importă jucători plafonați fără a fi formați sportivi proprii de valoare; popicele (Jiul Petrila) retrogradează din Divizia A; handbalul nu promovează în Divizia A; luptele libere și judo-ul nu au reprezentanți în loturile naționale ș.a.m.d. Un caz și mai „clasic" de nerealizare îl oferă înotul, care avusese un start remarcabil, cu cîțiva ani în urmă: în 1982, secția C.S.Ș. Hunedoara (înzestrată cu bazin olimpic acoperit) a cîștigat doar titluri republicane la copii, dar nu a putut prezenta, în competiții, nici măcar un singur junior de valoare!

Cauza cauzelor pentru care cel puțin jumătate dintre discipline sînt prioritare NUMAI PE HÎRTIE **se află în activitatea nesatisfăcătoare a cadrelor de specialitate, în modul defectuos de a acorda pregătirii un conținut adecvat saltului spre marea performanță. E de neînțeles cum secții și sporturi cu condiții mult superioare și cu numeroși antrenori se află în coada oricăror ierarhii, în timp ce un foarte inimos antrenor de tir cu arcul, Vasile Tămaș, și eleva sa Dorina Damian reușesc să devină campioni naționali, fără arcuri de calitate și fără săgeți suficiente...** Respectatul antrenor de fotbal, **D. Pătrașcu**, de la secția de fotbal a Corvinului, oferea „cheia", **antrenorii dezinteresați și indisciplinați sînt prea numeroși, ei fiind cei care frînează progresul.**

Nici rezultatele muncii unor profesori de specialitate din cluburile sportive școlare sau ale unor profesori de educație fizică din școli și licee nu se ridică la nivelul pretențiilor actuale ale sportului hunedorean. După cum nici **normativele în vigoare ale Ministerului Educației și Învățămîntului nu oferă posibilitatea selecționării cadrelor celor mai capabile și mai dispuse la sacrificii în favoarea marii performanțe.** În consecință, în unele secții ale cluburilor școlare sînt menținuți profesori care nu au nimic cu nobilele idealuri ale formării marilor campioni. Semnificativ a fost cazul recent al sancționării pentru inactivitate a unor cadre de specialitate care activează în unități de vîrf ale sportului școlar hunedorean, precum Școala nr. 7 Deva (cea care găzduiește centrul olimpic de gimnastică!) sau la C.S.Ș. Hunedoara (de la care natația noastră așteaptă campioni care s-o reprezinte peste hotare)!

Mișcarea sportivă hunedoreană s-a angajat ferm pe drumul contribuției substanțiale la creșterea potențialului olimpic al țării. **Lansarea cu succes în arenele sportive internaționale a unor TINERE TALENTE pare calea cea mai potrivită, primele succese urmînd, însă, a fi, și în viitor, confirmate.** E nevoie însă — s-a subliniat în plenara C.J.E.F.S. — ca toate forțele locale, și în primul rînd antrenorii și profesorii de specialitate din cluburi precum și cei de educație fizică, să pună mai viguros umărul la îndeplinirea sarcinilor pe care hunedorenii și le-au propus pentru anul 1983 și în special pentru Jocurile Olimpice din 1984 și 1988.

T. RADU

EXISTĂ O BAZĂ MATERIALĂ FOARTE BUNĂ; ACUM AU CUVÎNTUL SPORTIVII ȘI TEHNICIENII IEȘENI!

● Noua și moderna sală de atletism ● Casă nouă și pentru voleibalistele „Penicilinei" ● Luptătorii de la Nicolina și obligațiile lor

Dacă cineva ar avea curiozitatea să facă o comparație a realizărilor mișcării sportive ieșene de acum 15 ani — atît pe planul activității de masă, cît și al celei de performanță — cu acelea din 1982, ar fi satisfăcut să constate că tabloul actual este aproape altul. Nu numai numărul celor care practică sportul ca mijloc de agrement, de menținere și întărire a sănătății, nu doar baza materială, nu numai numărul sportivilor de performanță au crescut în acești ani — și încă într-un ritm aproape nebănuit —, ci și optica față de fenomenul sportiv în sine. Plenara C.J.E.F.S. Iași — recent desfășurată în municipiul de reședință — a scos în evidență toate aceste înfăptuiri și a analizat, cu un mobilizator spirit critic și autocritic, neîmplinirile de care se fac răspunzători toți factorii cu atribuții din mișcarea sportivă ieșeană.

Dintre toate înfăptuirile (activități de masă la nivelul atelierelor, secțiilor, sectoarelor, claselor, anilor de studii, școlilor și facultăților, generalizarea practicării gimnasticii la locul de muncă, introducerea în calendarul competițional central a unor manifestări specifice Iașului, cum ar fi Serbările Ciricului, ale Buciumului etc.), CELE MAI RELEVANTE SÎNT ACELEA PRIVIND ÎMBOGĂȚIREA BAZEI MATERIALE, atît cu instalații simple (în școli și facultăți, în apropierea unităților industriale și chiar în incinta acestora), cît și cu mari dotări, pentru înălțarea cărora s-au făcut eforturi considerabile. Desigur, nu vom putea — și nici nu ne propunem — să trecem măcar nominal în revistă întregul inventar al bazei materiale a sportului ieșean. Vom arăta doar ce s-a realizat în 1982 și, pe această bază, vom reda opinia Plenarei în privința folosirii cu maximă eficiență a acestor bunuri materiale. S-a terminat construirea sălii de atletism, un obiectiv pe cît de necesar, pe atît de modern realizat: în imediata vecinătate a Sălii sporturilor a fost înălțată o clădire modernă, menită a fi unitate de cazare și alimentație pentru sportivii de performanță; au început și sînt avansate lucrările la patinoarul artificial (deocamdată descoperit); la clubul Penicilina este terminată o modernă sală de volei; sus, în dealul Copoului, a prins contur un de mult așteptat stadion de rugby pentru acest minunat sport care, anul trecut, a fost sărbătorit cu prilejul împlinirii a 30 de ani de existență pe aceste meleaguri, și multe altele.

În mod firesc — și aceasta este a doua mare idee desprinsă din lucrările Plenarei — trebuie pusă (și s-a pus) întrebarea: **realizările sportului ieșean de performanță se ridică la nivelul dorit pe plan național și internațional, cerut de documentele de partid și corespunzător bazei materiale excelente de care dispune?** Răspunsul este clar: **ținînd seama de marile posibilități umane ale Iașului, de baza materială aferentă, nu s-a făcut totul pentru ca și din această parte a țării să fie chemați sportivi valoroși la loturile reprezentative, care să ducă faima sportului românesc în lume.** Situarea acestui județ pe un loc mediocru (15) în privința aportului la formarea loturilor olimpice și naționale — cu mult sub posibilități — și faptul că în 1982 Iașul nu și-a adus nici o contribuție la cucerirea de medalii la campionatele mondiale, au fost de natură să producă insatisfacție. Chiar dacă secția de lupte libere de la clubul muncitoresc Nicolina, ca și cea de handbal feminin de la TEROM au devenit — desigur ca urmare a rezultatelor bune obținute — secții de nivel olimpic, iar atletismul, șahul și tirul de la clubul Universitatea au intrat în rîndul disciplinelor de nivel internațional (dealtfel, rezultatele acestora puteau fi superioare, cu condiția ca toți tehnicienii să-și fi făcut pe deplin datoria). Este îmbucurător faptul că trei luptători ieșeni, **Aurel Neagu, Petru Hodorogeanu** și **Radu Ciprian**, sînt în vederile selecționerilor pentru Jocurile Olimpice din 1984. Dar, în același timp, **acești trei sportivi talentați trebuie să muncească mai mult și mai bine nu numai la lotul reprezentativ, ci și în timpul cît se antrenează la club, pentru a confirma încrederea ce li se acordă de a fi mesageri ai sportului românesc.**

Bucurîndu-se de îndrumarea de zi cu zi a Comitetului județean de partid, mișcarea sportivă ieșeană, activiștii și sportivii, antrenorii, toți factorii cu responsabilități au obligația să-și ridice munca pe o nouă treaptă calitativă, să justifice, prin rezultatele ce le vor obține, investițiile materiale și morale făcute de partidul și statul nostru. ESTE NECESAR — **s-a subliniat în Plenară** — SĂ SE ACORDE ÎN CONTINUARE CEA MAI MARE ATENȚIE RAMURILOR PRIORITARE, DE ÎNALTĂ PERFORMANȚĂ, pornindu-se **de la ideea că trebuie dezvoltate în primul rînd secțiile de nivel olimpic și internațional, aceasta fiind singura cale eficientă, capabilă să aducă medalii și puncte la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și europene.**

Ion GAVRILESCU

Aurel Neagu, *unul dintre sportivii cei mai sîrguincioși ai lotului olimpic de lupte libere, se pregătește intens pentru importantele competiții din acest an — campionatele europene și cele mondiale. Iată-l la un antrenament, exersînd returul la coapsă.*

BILANȚUL ARGEȘULUI ÎN PERFORMANȚĂ NU REFLECTĂ DISPONIBILITĂȚILE EXISTENTE

● Un teren propice pentru selecție, dar nevalorificat ● 1 200 de echipe școlare, anual, în competiții ● Doar trei unități sportive (din 21) punctează în performanță ● Numai atletism, box și lupte?

Este de necontestat faptul că **mișcarea sportivă din județul Argeș a realizat în anii din urmă, prin eforturi care au angajat toți factorii cu răspundere sau atribuții, un climat propice dezvoltării activității de performanță.** În sprijinul îndeplinirii acestui **important deziderat s-au aflat 10 cluburi teritoriale, 9 asociații sportive, un radio și un aeroclub, două secții de nivel olimpic, 6 de nivel internațional și 37 de nivel național.** O puternică rețea de cadre tehnice, antrenori și profesori (115) asigură procesul de instruire. În același timp alți tehnicieni-instructori obștești (1024) și arbitri (583) — precum și peste 300 de profesori de educație fizică din învățămîntul de toate gradele își aduc aportul la îndrumarea și coordonarea activității sportive argeșene.

Dispunînd de o asemenea forță tehnică și organizatorică era firesc ca Argeșul să aspire la poziții cît mai avansate în mișcarea sportivă românească și să înregistreze unele rezultate cu ecou pe plan internațional. De pildă, cîte un loc 3 și 5 la C.M. de box seniori, 5 locuri 2 și un loc 3 la C.B. de seniori și juniori la atletism. Nu pot fi omise nici rezultatele promițătoare ale unor sportivi promovați în alte județe, dar care punctează pentru Argeș, ocupanții locurilor 2 și 5 la C.M. de lupte greco-romane, a locurilor 2 și 4 la C.E. de lupte etc. Toate acestea au determinat ca Argeșul să se situeze pe poziția a 10-a în ierarhia județelor, în ceea ce privește prezența sportivilor în loturi și rezultatele lor pe plan internațional (față de locul 14 în 1981).

Tabloul general ar fi fost altul dacă la obținerea unor performanțe cu adevărat prestigioase și-ar fi adus contribuția nu doar trei unități sportive (S.C. Muscelul C-lung, C.S.Ș.A. C-lung și L.C. Dacia Pitești), ci toate cele 21 cîte funcționează în județ. Și nu doar la trei ramuri de sport (atletism, box și lupte) ci și la altele, din totalul de 27 cîte se practică în Argeș!?!

De ce nu s-a ajuns la performanțe demne de relevat? Pentru că **nu în toate cazurile conducerile unor unități sportive, profesorii și antrenorii, manifestă spirit de angajare și de dăruire, continuitate în muncă.** Altfel cum se poate explica faptul că **în clasamentele naționale nu punctează decît unități sportive** (și acestea, în unele cazuri, cu locuri care nu concordă cu posibilitățile lor reale)? **Contribuția Argeșului la promovarea unor sportivi în loturile republicane lărgite sau de perspectivă rămîne, de asemenea, modestă; din 21 de unități nu punctează decît 11. Sînt, de pildă, colective care nu își aduc NICI O contribuție la acest capitol: C.S.Ș. Cîmpulung, C.S.Ș. Curtea de Argeș, Petrochimistul Pitești, Electronistul Curtea de Argeș, Industria textilă Pitești.** În ciuda faptului că Argeșul are în lotul olimpic lărgit 23 de sportivi (12 legitimați în județ, 7 confirmîndu-și valoarea) trebuie să semnalăm că **din cele 14 ramuri sportive olimpice practicate în județ numai 6 își aduc cît de cît o contribuție la promovarea de tineri în elita sportului românesc.**

Toate aceste aspecte au fost relevate recent cu prilejul Plenarei anuale a C.J.E.F.S. Argeș, întărind totodată concluziile colectivului C.N.E.F.S., care a controlat și îndrumat — într-o etapă anterioară — activitatea organelor și organizațiilor sportive din județ. S-a apreciat, analizîndu-se cauzele apariției sau menținerii unor neajunsuri, **că o frînă în performanță o reprezintă, în principal, stilul de muncă al celor care dirijează această activitate și care nu manifestă întotdeauna o gîndire clară și nu desfășoară o muncă cu un conținut cît mai concret, nici în procesul propriu-zis de instruire, nici în cel educativ. Nu se asigură mobilizarea tuturor energiilor pentru a fi îndeplinite obiectivele propuse, la cote calitative cît mai înalte, pe măsura actualelor cerințe și exigențe reliefate de Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU** mișcării noastre sportive.

De aici îndeplinirea **mai mult cantitativă a unor obiective, o lipsă de exigență în selecție** (un caz, antrenorul de box **Florian Uță**), **spirit concesiv față de rezultatele mediocre** (prof. Paul Smadea n-a ridicat — din 1974 și pînă acum — atleții care-i pregătește decît la nivelul categoriei a II-a), **slabă orientare în muncă** (antrenorul Gheorghe Preda a omis să prezinte un sportiv într-un meci decisiv din „Cupa F.R. Box" pe echipe, ratînd astfel calificarea în turneul final). **Se face încă prea puțin pentru formarea deprinderilor motrice la preșcolari și elevi, materia-primă a viitoarelor performanțe, se ignoră faptul că în competițiile adresate tineretului studios sînt prezente anual peste 1 200 de echipe. Ce teren fertil există, deci, pentru selecție, depistarea și modelarea unor talente, dar care nu este valorificat!** După cum, în fine, **se utilizează încă insuficient baza materială existentă — Argeșul și Piteștiul în speță fiind printre zonele cele mai avansate din țară la acest capitol.**

Iată neajunsurile care se cuvin a fi eliminate cît mai curînd. Pentru că numai astfel mișcarea sportivă argeșeană — sprijinită activ de organele de partid — va avea pîrtie favorabilă spre realizarea unor parametri cît mai înalți în performanță. Lucru absolut posibil!

Tiberiu STAMA

PENTRU SPORTUL MARAMUREȘEAN BATE ORA UNEI NOI CALITĂȚI

● Micii înotători și marile lor promisiuni ● Handbaliștii, lotul reprezentativ (inclusiv antrenorul...) și podiumul olimpic ● „Să aducem în arenă tineri zdraveni, viitori mari performeri!"

Fără doar și poate, sportul maramureșean înseamnă **ceva** în sportul românesc. Și-a clădit — cu deosebire la Baia Mare, municipiul reședință de județ — un edificiu puternic, la care privesc cu admirație și oaspeți de peste hotare. Ne sînt, spre pildă, încă proaspete în memorie frumoasele cuvinte rostite de tehnicieni ai înotului din R. D. Germană, Polonia, Bulgaria sau Cuba cu prilejul „Trofeului Carpați", concurs găzduit de orașul de pe apa Săsarului.

Iosif Boroș, *în atac, faultat în semicerc, și* Maricel Voinea *(în dreapta imaginii) sînt alături de antrenorul echipei de handbal* „Minaur", Lascăr Pană, *doi dintre „olimpicii" Maramureșului*

Dispunînd de o bună bază materială, sportivii Maramureșului s-au afirmat într-o largă paletă de discipline, sub culorile celor șase cluburi școlare, două sindicale, unul teritorial, ale secțiilor de performanță din asociațiile sportive de întreprinderi sau instituții. Ce înseamnă, de fapt, înaltă performanță pe aceste meleaguri din nordul României? Înseamnă trei secții de nivel olimpic — care trebuie neapărat amintite: gimnastică sportivă fete și înot la C.S.M.S. Baia Mare, plus handbal la H. C. Minaur din aceeași localitate —, șapte de nivel internațional, la care se adaugă 48 de secții de nivel național și 457 de nivel local. **Și mai înseamnă, ar trebui să însemne, înaltă performanță rezultatele din 1982. Adică, la înot, două medalii de argint (Anca Pătrășcoiu), una de bronz (Teodora Hauptricht) și un loc 6 (Noemi Lung) la campionatele europene de juniori; patru medalii, dintre care una de aur (Robert Pinter) la „Concursul Prietenia"; 24 de medalii la campionatele balcanice; cucerirea Cupei Balcanice** de voleibaliștii de la Explorări Baia Mare. La gimnastică, un „bronz" la „Prietenia" și includerea **Pușei Maria Matei** în lotul olimpic. La handbal, se știe, Baia Mare oferă lotului reprezentativ și jucători, și... antrenor (cunoscutul **Lascăr Pană**). Se afirmă — odată cu întreaga această ramură la noi — sportiva de la gimnastică ritmică modernă **Adriana Rednic** (și, ne-am convins la fața locului, nu e singura!). Iar la popice, să nu uităm, în echipa masculină care cucerea anul trecut titlul mondial se numără și **Stelian Boariu**, de la ...Aurul Baia Mare.

La ceas de bilanț, în cadrul recentei plenare a Consiliului județean pentru educație fizică și sport, s-au mai amintit, se înțelege, și alte cifre: 39 de candidați olimpici, 144 de campioni ai țării, 167 de recorduri naționale, 84 de prezențe în loturile reprezentative. Toate acestea, puse laolaltă (alături de încă alte fapte posibil de amintit) susțin, zicem noi, afirmația din capul rîndurilor de față. Nu [illegible] — [illegible] cesenii nu sînt mulțumiți, nu sînt întru totul mulțumiți de roadele muncii și pasiunii lor pe terenurile de întrecere. Îi ascultam atunci, la plenară, pe unii dintre ei. Cu toții, fără excepție, au susținut sus și tare că se poate mai mult și mai bine! Iar organul direct implicat în toate realizările (C.J.E.F.S.) — ajutat substanțial în obținerea acestora, adevăr subliniat în nenumărate rînduri, de organele de partid și de stat, de alți factori cu atribuții, de unități economice puternice — s-a simțit totodată „părtaș **la toate neîmplinirile**", cum răspicat a menționat prof. **Ioan Pop**, președintele Consiliului, în prezentarea Raportului asupra activității din 1982.

Ne-a impresionat această **exigență** a oamenilor sportului maramureșean, față de propria activitate și ne place să întrevedem în ea unul dintre argumentele speranțelor pentru viitor, care nu sînt defel puține (și sînt chiar foarte frumoase) începînd cu promisiunea de strălucitoare medalii olimpice. O exigență generată în [illegible] rezerve nevalorificate — a spus de pildă [illegible] față de [illegible] **trebuie să regîndim întreaga activitate la atletism. Am făcut primii pași; să mergem mai departe, cu curaj, prin muncă".** Cuvintele veneau din partea unui fost atlet cunoscut, **Ion Marinescu**, și cum sportivul polivalent de odinioară este acum președintele unei unități-etalon (C.S.M.S. Baia Mare) le-am luat ca pe o promisiune! O altă idee reieșită din dezbateri a fost aceea a necesității împrospătării permanente a rîndurilor performanței, a asigurării schimbului de mîine, mai viguros, mai bine pregătit, cum susțineau antrenoarea de înot **Gica Deac** sau vicepreședintele lui H. C. Minaur, **Viorel Maier**. Cu gîndul la viitor s-au arătat a fi, dealtfel, toți participanții la plenară, elocvente, cu putere de sinteză, fiind vorbele lui **Ioan Dîrjan**, inspector general-adjunct al Inspectoratului școlar județean: „**Să aducem în arene tineri zdraveni, armonios clădiți, pe care să-i pregătim spre a deveni performeri de valoare în sport, dar și oameni adevărați pentru viață**". Toți ceilalți participanți la discuții nu s-au mulțumit — trebuie să subliniem — numai să spună cuvinte meșteșugite, dar au și arătat destule soluții concrete, conștienți că drumul de la vorbă la faptă e bine să fie cît mai scurt.

Maramureșul sportiv la ora calității — iată ideea ce poate sintetiza aspirațiile sale! Pentru că, așa cum s-a arătat în plenara C.J.E.F.S., există aici **UN POTENȚIAL NOTABIL în performanță, iar direcția actuală de acțiune este tocmai TRANSFORMAREA ACESTUI POTENȚIAL ÎNTR-O NOUĂ CALITATE, care să ducă la cucerirea de medalii olimpice. Iar sportul are cu adevărat tot sprijinul în Maramureș din partea organelor locale. L-a avut și-l va avea!**

Geo RAETCHI